

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vraca. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Štev. 49.

V Ptaju v nedeljo dne 5. decembra 1915.

XVI. letnik.

Svetovna vojska

lavni boji s Srbijo zmagovito končani. — Več kot 120.000 Srbov jetih. — Novembra so naše čete vjele nad 67.000 Srbov in zapadle 179 kanonov. — V istem času so naši vojaki vjeli 12.000 Rusov. — Velikanski navali Italijanov povsod pod najkrvavejšimi izgubami za viražnika odbiti. — Grčija in Rumunska doslej neodločeni. — Nemški cesar obiskal našega cesarja.

Naš cesar.

Te dni so po vsej avstro-ogrski državi pravili vsi narodi v velikanskem navdušenju etno povrnitev dneva, na katerem je naš objeni cesar zasedel prestol habsburške monarhije. Bil je to praznik države, praznik njenih narodov, tako različnih in vendar tako enih v ljubezni do belolasega starčka, ki drži gočno žezlo naše premile domovine že nad leti v roki.

Seveda, praznoval se je letos ta praznik vsem drugače, kakor druga leta. Pravzaprav je sredi največje vojne, kar jih pozna svetna zgodovina. Cvet narodov, mladeniči in dečki niso doma; oni stoje z orožjem v trdnih na mejah države ali pa globoko v srcu načrtnih nam dežela. Ravnokar so dokončali junaki glavno krvavo delo na Srbskem; z trinato svojega meča kazovali so kraljemoriloga soseda. Globoko v ozemlju Rusije, premagane bivje, stojijo in nikdo jih ne more premakniti njih železnih postojank. Ob Soči, ob koroški

in tirolski meji pa so se oživele skale in divjajo proti izdajalskemu sovragu, ki nam je skozi več kot tri desetletja hlinil prijateljstvo, da bi nas v slučaju največje nevarnosti od zadaj napadel, zahrbtno zabodel... Take so okoliščine, v katerih se praznuje letošnji 2. december. Z resnim obrazom, z jekleno voljo zmagovalca, ki čuti na svoji strani večno pravico in jasno resnico, — tako se zbirajo avstro-ogrski narodi okoli svetlega prestola Franca Jožefa I. . .

Kdo bi te narode in to državo, ki so jo smatrali otročji sovražniki že za strohnelo, posnel v idealni, nepremagljivi, neumljivi ljubezni svojega vladarja? Kdo bi znal s tako jasnim čelom in tako požrtvovalnim navdušenjem hviliti očeta, vladarja, voditelja, kar nam je Franc Jožef vse in vsem? Tako je, kakor da bi vstal iz streških jarkov, iz tisočerih grobov vojnih žrtev, iz potokov krvi in plamen uničenja stari avstrijski duh ponosa in jeklene volje. Zdrava je, zdrava ta država, nedotaknjena od strupa, mogočna v svoji slogi.

In ta krasna monarhija se klanja v teh

daeh pred teboj, Franc Jožef, cesar in kralj, voditelj in oče naš . . .

* * *

Srbija — premagana.

K.-B. Berlin, 28. novembra (W.-B.). Iz velikega glavnega stana se poroča:

Z begom ostankov srbske armade v albansko gorovje so velike operacije proti njej končane. Njih prvi namen, otvoritev proste zvezze z Bolgarijo in Turcijo, je dosežen.

Gibanja pod vrhovnim poveljstvom general-feldmaršala pl. Mackensen stojecih armadnih delov bila so pričeta od avstro-ogrskih generalov pl. Koveš, ki je bila ojačena z nemškimi četami, nasproti Drini in Savin ter od armade generala pl. Gallwitz proti Donavi pri Semendriji in Ram-Baziasu dne 6. oktobra, od bolgarske armade generala pl. Bojadjeva proti črti Njegotin-Pirot dne 14. oktobra. Ta dan pričele so tudi

Schicht - Perilo — Bojno - perilo

Cenejši in najboljši način pranja:

Zamoči perilo nekoliko ura ali preko noči s pralnim praškom »Ženska hvala«. Perilo tedaj dalje kakor obično. Samo malo mila — najboljše Schichtovo milo znamke.

»Jelen« — še je potrebno, da se najlepše perilo dobije.

Priščedjuje posel, čas, denar in milo.

Schicht - pralni prašek
Ženska hvala

Dobiva se povsodi!

Schicht - pralni prašek
Ženska hvala

Dobiva se povsodi!

operacije druge bolgarske armade pod generalom Todorowom proti Skoplju - Velesu.

Od tedaj zavezniške čete niso samo veliko podjetje prehoda Donave v očigled sovražnika, katerega je poleg tega otežil prerano nastopivši Kosovski vihar, izvršile hitro in gladko, niso samo hitro premagale sovražne obmejne utrdbi Belgrada, pri katerega zavzetju se je poleg brandenburškega rezervnega kôra tudi avstro-ogrski 8. armadni kôr posebno odlikoval, ter so padli Zaječar, Knjaževac in Pirot v roke hrabrih naših bolgarskih zavezniških, — marveč so tudi po pokrajini podpirani luti odpor vojne navajenega in se pridno borečega nasprotnika popolnoma zlomile.

Ne pota brez temelja, ne globoko zasneženo gorove brez potov, ne pomanjkanje pošiljatev ter prenočišče niso zamigli napredovanje čet vstaviti. Več kot 100.000 mož, torej polovica vse srbske armade, je vjetih, brez da bi se cenilo njih izgube v boju in vsled zapuščenja zastav; zaplenilo se je topovje, med njimi težke, in nepregledno vojnega materijala vseh vrst.

Nemške izgube so prav zmerne, čeprav jih je obžalovati. Pod bolezničnimi čete sploh niso imeli trpeti.

Vrhovno armadno vodstvo.

„Finis Serbiae.“

K.-B. Christiana, 30. nov. „Morgenbladet“ piše v „Finis Serbiae“ naslovjenem članku: Na vsak način je prvi del velike vojne na Balkanu dokončan. Armada od 250.000 mož, pač najhrabrejših in za vojno najboljših na svetu, oblegovati in do nezmožnosti premagati, to pa še v lastni deželi, ki je tako primerna za trdrovratno in krepko obrambo, kakor Srbija: vse v teku 6 do 7 tednov izvršiti, je tako veličastno delo, da obledi pred njim celo hrabi boj Srbov za njih deželo.

Visoko avstrijsko odlikovanje vojskovodjem na Srbskem.

K.-B. Dunaj, 30. novembra. Cesar je podal sledeče lastnoručno pismo:

Ljubi generalfeldmaršal pl. Mackensen!

Hvala Vašemu vzornemu vodstvu, izbornemu sodelovanju Vam podloženih poveljnikov in odličnemu delu zavezniških čet bili so sovražniki občutno premagani ter je bil na balkanskem bojišču velerazveseljivi uspeh dosegzen.

Spretnost vodstva in vztrajnost čet, ki je dosegla dosedanje uspeh, bodejo izvršili tudi še ostalo na logu.

Hvaležnega srca Vam podelim, ljubi generalfeldmaršal, briljante k vojaškemu zaslžnuemu križcu 1. razreda z vojno dekoracijo in vodljem Vam podrejenih armad generalu artiljerije pl. Gallwitz ter generalu infanterije pl. Koebe vojaški zaslžni križec 1. razreda z vojno dekoracijo.

Posredujte vsem hrabrim, ki so pod Vašim slavem polnim vodstvom toliko odlično izvršili, Mojo zahvalo in pozdrav.

Dunaj, 28. novembra 1915.

Franc Jožef.

Avstrijsko uradno poročilo od sobote.

K.-B. Dunaj, 27. novembra. Uradno se danes razglasja:

Italijansko bojišče. Artiljerijsko in napadalo delovanje Italijanov raztegnilo se je včeraj na vso primorsko fronto. Sunki proti našim postojankam na Mrzlem vrhu in južno te gore bili so deloma v ročnem boju, deloma pred zaprekami pod težkimi izgubami za sovražnika zavrnjeni. Pred tolminskim mostičjem je naša artiljerija vsak napadni poskus preprečila. Tudi pri Plavi so Italijani zamarni napadali. Najljutnejši so bili boji ob goriškem mostičju. Pri Oslaviji

so zavrnili kravovo oddelki dalmatinskega inf reg. št. 22 šest sovražnih napadov. Isto usodo so imeli močni napadi proti Pevmi in visocinam Podgorje. Mesto Gorica stoji pod trajnim ognjem iz težkih kalibrov. Eden naših letalcev spravil je v zračnem boju sovražni dvokrov k padcu proti San Lorenzo di Mossa, kjer je bilo italijansko letalo po naši artiljeriji streleno. V oddelku doberdobske planote končal je boj na severni plati Monta San Michele s polnim obdržavanjem naše bojne fronte. Na južni plati gore vstavilo se je sovražno napadalo gibanje že v našem topovskem ognju. Ob tirolski fronti se je preprečilo posamezne napadne poskuse v Dolomitih.

Južno-vzhodno bojišče. Na Suh Planini, zapadno od Mitrovice, vrgle so naše čete Srbe nazaj proti črnogorski meji. Število vjetih se z vsako uro poviša. V Mitrovici se je od časa zavzetja mesta vjelo 11.000 srbskih vojakov in 3500 vojaštva podvrženih civilistov. Pri Prištini se je zopet 800 mož vjelo. Tudi daleč za armadnimi frontami se je mnogo razpršenih Srbov vjelo.

Namestnik generalštabnega šefa:
pl. Höfer, fml.

Nemško uradno poročilo od sobote.

K.-B. Berlin, 27. novembra (W.-B.) Iz včerajšnjega glavnega stana se poroča:

Balkansko bojišče. Avstro-ogrške čete so pokrajino južno-zapadno od Mitrovice do oddelka Kline od sovražnika očistile. Število pri in v Mitrovici vjetih Srbov se zviša za 1700. Zapadno od Prištine so visocene na levem bregu Sitnice od nemških čet zasedene. Nadaljnih 800 Srbov je padlo v naše roke. Južno Drenice so bolgarske čete splošno črto Goleš-Stimlja-Gerzerko-Ljubotin prekoračile.

Vrhovno armadno vodstvo.

Avstrijsko uradno poročilo od nedelje.

K.-B. Dunaj, 28. novembra. Uradno se razglasja:

Italijansko bojišče. Italijani so nadaljevali svoje napadalo delovanje ob primorski fronti. Njih prejšnje brezuspešni napori včerajšnjega dneva stali so jih posebno velike žrtve. Največji boj bil je na goriškem mostičju, kjer je hotel nasproti z veden zojet novimi močnimi silami zlasti pri Oslaviji ob cesti prodreti. Kratki čas bil je visočina severno tega kraja v sovražni roki; po ljutem ognju naše artiljerije vzele so naše čete vse pravne jarke z naskokom nazaj. Tudi na južnem delu Podgorske visočine vsili so Italijani, bili so pa zopet v unvrženi in z učinkujocih ogrijem zasledovani. Pokrajina pred mostičjem pokrita je s sovražnimi mrljiči; le pri Oslaviji jih leži čez 1000. Ob robu doberdobske

planote omejili so se Italijani na sunek južno-zapadno od San Martina, ki je bil zavrnjen. Istotako brezplodni bili so tudi vsi napadi v severnem Sočinem oddelku, tako pri Zagori, Plavi, proti raznim točkam tolminskega mostičja, Mrzlem vrhu, kjer leži pred našo fronto 400 m rtvih. — in proti postojanki na Vršiču. Položaj je torej nespremenjen, postojanka ob Soči trdn v roki naših čet. Ob tirolski meji bil je en napad na naše postojanke ob zapadni strani Monta Piano in pri obmejnem mostu Schluderbacha krvavo zavrnjen.

Južno-vzhodno bojišče. Ob severni meji Črno戈ore so včeraj sovražnika čez sedlo Metalka nazaj vrgle. Tudi obmejni pokrajini od Celenice bile so očiščene. Neka od Mitrovice prodirajoča avstro-ogrška kolona pridobila je ob v Ipek vodeči cesti črno戈orsko mejo. Vjelo se je tukaj zopet 1300 Srbov.

Bolgarji so zavzeli Goleš-Brd ob južno-zapadno od Prištine ter visočine vzhodno od Ferizovice.

Namestnik generalštabnega šefa:
pl. Höfer, fml.

Nemško uradno poročilo od nedelje.

K.-B. Berlin, 28. novembra. (W.-B.) Iz včerajšnjega glavnega stana se poroča:

Armada Hindenburga. Neko sovražno letalo bilo je pri Bunkhefu (južno zapadno od Jakobstadta) s strelenjem iz strojnih pušč dol si streleno; padlo je na tla med obema postojankoma; ponoti so je naše patrolje spravile.

Armada princa Leopolda bavarskega. Severno-vzhodno ob Barawoviči bil je en ruski sunek zavrnjen.

Balkansko bojišče. Zasledovanje se nadaljuje. Južno-zapadno od Mitrovice se je z sedlo Rudnik. V roke zavezniških čet padlo je čez 2700 vjetih; zaplenilo se je veliko število vojnega materijala.

Vrhovno armadno vodstvo.

Avstrijsko uradno poročilo od pondeljka.

K.-B. Dunaj, 29. novembra. Uradno se danes razglasja:

Italijansko bojišče. Bitka ob Ščitri traja naprej. Včerajšnji hudi boji končali so za naše čete s polnim obdržanjem vseh njihovih postojank. Protigočem mostičju vodili so Italijani zopet nove regimente. Vkljub njih brezkristnim izgubam sledil je naskok naskoku. Samo pri Oslaviji in na Podgori posrečilo se je sovražniku, vsiliti v naše postojanke. Bil je pa zopet vun vržen. Na drugih krajih izjavili so se vinski sunki že v našem ognju. Prostor na obeh straneh Monta San Michele bil je istotako od znaten italijanskih sil napaden. Pr

Gorica.

Prinašamo sliko leta 1878 mesta ob Soči, ki je postal žrtev italijanskemu barbarstvu. Brez vojaške potrebe, pa tudi brez vsakega ozira na mednarodno pravo in kulturno pravnost so Italijani to lepo mesto s težkimi bombami in artiljerijskimi krogljami porušili. Značilni čin za "popolo romano", ki je hotel "odresiti" ubogo prebivalstvo onkraj savojskih mej. V Kostanjevici pri Gorici Italijani niso prustili v miru niti grob zadnjega francoškega kralja iz hiše Bourbon. Polentarsko divjaštvu pa je seveda le dokaz njih nezmožnosti,

Ansicht von Görz.

doseči poštenim potom zmage. Gorje Italij zločinski izdajalki!

San Martinu so bili inf. regiment št. 39 in egerlandski črnovojniški inf. regiment št. 6 na bojih odlično udeleženi. V severnem Soči nem oddelku bili so ljuti napadi na naše pohorske postojanke severno Tolmina zavrnjeni. Južno-vzhodno bojišče. Naša ofenziva proti severni in severno vzhodni Črnigori je v napredovanju. C. in k. čete so v prodiranju čez Metalka-sedlo in južno od Pribuja. Bolgari zasledujejo v smeri proti Prizrendu.

Namestnik generalštavnega šefa:
pl. Höfer, fml.

Nemško uradno poročilo od pondeljka.

K.-B. Berlin, 29. novembra (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Balkansko bojišče. Zasledovanje je v nadalnjem napredovanju. Vjeli smo čez 1500 Srbov. K včerajšnjem poročilu o dosedanjem uspehu srbske vojne je še dodati, da znaša skupno število Srbov doslej odvzetih topov 502, med njimi mnogo težkih.

Vrhovno armadno vodstvo.

Austrijsko uradno poročilo od torka.

K.-B. Dunaj, 30. novembra. Uradno se danes razglasja:

Italijansko bojišče. Kaže se vedno bolj, da hočejo Italijani v teh dneh, naj stane kar hoče, ob Soči, ako mogoče pri Gorici ojnih uspeh doseči. Včeraj so se obračali njih napadi proti vsej fronti med Tolminom in morjem, s posebno ljutostjo pa proti našima mostičema in severnemu delu doberdobske planote. Sunki proti naši gorski postojanki severno Tolmina so se kmalu izjavili. Tolminsko mostičje nahajalo se je popoldne pod hobenskim ognjem. Potem so sledili trije močni napadi proti severnemu, več slabejšim proti južnemu oddelku. Vsi so bili pod velikimi izgubami za sovražnika odbiti. Isto tako brezuspešni so bili večji napadalni poskusi pri Plavi. Pred goriskim mostičjem so zbrane jako močne italijanske sile vseh front. K napadu prišel je sovražnik včeraj le pri Osaviji. Bil je zavrnjen; le ozki kos fronte se je nekaj nazaj vzelo. Gorica dobila je počet zopet okoli 100 težkih bomb v notranjo mesto. V oddelku doberdobske planote so pričeli po 4 urini artiljerijski pripravi napadi posebne silnosti in ljutosti proti Monte San Michele in prostoru od San Martina. Na Montu San Michele je budimpeštovski honved-regiment št. 1 osem velikih naskokov krvavo zavrnil. San Martino bil je trikrat z velikimi množicami napaden; tukaj obdržal je großwardeinski honved-regiment št. 4 v ljetu ročnem boju svoje postojanke. Tudi južno-zapadno kraje bil je neki sovražni napad zavrnjen.

Južno-vzhodno bojišče Južno-zapadno od Pribuja vrgli smo Črniorce nazaj proti Plevlju. Ob črniorskem meji južno-zapadno od Mitrovice napadle so avstro-ogrské čete neko srbsko zadnjo skupino in so vjele 210 Srbov. Bolgari se bližajo dolini Prizrenda.

Namestnik generalštavnega šefa:
pl. Höfer, fml.

Nemško uradno poročilo od torka.

K.-B. Berlin, 30. novembra. (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Vzhodno bojišče. Položaj je nespremen. Neko nemško letalno brodovje napadlo je železniške naprave od Ljachoviči.

Balkansko bojišče. Pri Rudniku (južno-vzhodno od Mitrovice) bile so sovražne sile od delov armade generala Köveš nazaj vržene. Takaj in zapadno Sitnice so čete armade generala pl. Gallwitz skupno okoli 1000 Srbov vjele.

Bolgarske čete so dne 28. novembra zavzele Prizrend. Vjele so čez 3000 Srbov in zaplenili 8 topov.

Vrhovno armadno vodstvo.

Novembra meseca čez 12 000 Rusov in 40.800 Srbov vjetih.

(Austrijsko uradno poročilo od srede).

K.-B. Dunaj, 1. decembra. — Uradno se danes razglasja:

Rusko bojišče. Nobenih posebnih dogodkov. Pri pod avstro-ogrskim vzhovnim poveljstvom stopežih zavezniških bojnih silah severno-zapadne fronte se je meseca novembra vjele 78 ruskih oficirjev in 12 000 mož ter zaplenilo 32 strojnih pušk.

Italijansko bojišče. Včerajšni dan potekel je ob Sočini fronti v splošnem mirnejše. Le tolminske mostičje bilo je opetovano ljuto napadeno. Sunki sovražnika so se izjavili v našem ognju. Danes ponosni zapričel je močni artiljerijski ogenj proti severni plati Monta San Michele. Obenem so napadli Italijani višek te gore. Bili so uazaj odbiti. Tudi sovražni napadalni poskusi v prostoru od San Martina bili so zavrnjeni.

Južno-vzhodno bojišče. Naše čete silijo obsegajoče proti Plevlju. Ena kolona napada visoko Gradina južno-vzhodno Metalka-sedla, druga pa je vzelna v naskoku v popoldanskih urah ter po nastopu teme od Črniorcev ljuto branjeni rob visoke planote 10 kilometrov severno od Plevlja. Dne 29. novembra opoldne bil je Prizrend od Bolgarov zavzet. — Armada generala pl. Köveš je v novembri vjele 40.800 srbskih vojakov in 26.600 vojaštvu podvrženih Srbov ter zaplenila 179 topov in 12 strojnih pušk.

Namestnik generalštavnega šefa:
pl. Höfer, fml.

Nemško uradno poročilo od srede.

K.-B. Berlin, 1. decembra. (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Vzhodno bojišče. Nobenih posebnih dogodkov.

Balkansko bojišče. Na posameznih točkah vršijo se uspešni boji s zadnjimi stražami sovražnika. Pri Prizrendu so vjele Bolgari 15.000 Srbov ter zaplenili mnogo pogorskih kanonov in družega vojnega materiala.

Vrhovno armadno vodstvo.

Velika bolgarska zmaga pri Prizrendu.

K.-B. Sofija, 30. novembra. (Uradno poročilo). Danes proti opoldne so naše čete po

boju, ki je kratko trajal ali ima odločilni pomen, mesto Prizrend zasede. Vjele so 16.000 do 17.000 Srbov, zaplenile 50 poljskih kanonov in hrbic, 20.000 pušk in množino družega vojnega materiala. Vjeti in domaćini pripovedujejo, da zapuščajo oficirji zvezne in si hočejo v divjem begu pomagati. En del oficirjev se baje skriva v civilnih oblekah v sosednih vasih. Vsled tega se tudi srbski vojaki v veliki množici udajajo. Število vjetih raste nepretrgano. — Dne 28. novembra popoldne sta odjahala kralj Peter in ruski poslanik Trubeckoj z neznanim ciljem kam. Cesta med Suharjekom (18 kilometrov severno od Prizrenda) in Prizrendom je dobesedno obsejana s trupli tovorne živine, proč vrženimi predmeti, kosi vozov in topov, vojnim materialom itd. V Prizrendu so Srbi 148 avtomobilov, ki so se rabili za prevoz glavnega stana in vlade, sežgali.

Kakor je soditi z veliko verjetnostjo, bode bitka pri Prizrendu, kjer smo vjeli zadnje ostanke srbske armade, konec vojne proti Srbov pomenila.

Italijansko hrepenenje po miru.

Zadnja „Grazer Montagszeitung“ piše:

”V diplomatskih krogih se čuje, — kakor zagotavlja dunajski listi — da je stavila Italija ponekateri nepristranski sili na Dunaju mirovne predloge. Prav nemogoča ni ta vest z ozirom na ponesrečene bitke ob Soči. Sicer se je baje Italija istotako zavezala, da ne sklene nobenega posebnega miru; ali vsakdo ve, kaj drži Italija na pogodb. Tudi to poročilo ni bilo uradno potrjeno. V dobro podučenih zasebnih krogih se hoče vedeti, da je Italija že dvakrat izjavila želje po miru. Enkrat na podlagi naših ponud pred vojno, drugič pa na podlagi sedanjega stališča na bojnom polju. Resnica je, da je pred večimi tedni izjavila c. k. brzjavna in korespondenčna pisarna, da Avstrija ne bude nikdar niti kolazemlje Italiji odstopila. Ta izjava presenetila je po celem svetu, čeprav se jo takrat ni razumelo. Zdaj je pač razumljiva, ako se jo spravi v zvezo z okoli tekčim govorcam.“ — (Ta vest, kakor rečeno, ni uradno potrjena, čeprav je tako verjetna. Italija danes vidi, da je napravila velikansko napako, ko ni sprejela naših itak mnogo previsokih ponudb. Istotaka pa vidi, da če naše moje ne pride, pa čeprav porablja in žrtvuje cvet svojega ljudstva. Ali vse to sproznanje je za Italijane prepozno došlo. Kar smo jim pred vojno zastonj hoteli dati, tega ne dobijo zdaj ne s silo in ne s sladkanjem. Z izdajalskim Judežem ne pozna poštenjak nobenega sporazuma. Torej naj si Italijani privadijo Dantjevo besedo, ki bi jo bilo nad durmi Italije zapisati: „Lasciate ogni speranza, voi ch'entrate!“)

Armadni vrhovni poveljnik nadvojvoda Friderik na Tirolskem.

K.-B. Dunaj, 28. novembra. Iz vojnopravovalskega stana:

Hitro po posetu okupiranega ozemlja v Volhiniji je šel armadni vrhovni poveljnik feldmaršal nadvojvoda Friderik na Tirolsko na inspekcijsko potovanje. Dne 20. t. m. je dospel gospod nadvojvoda v bivališče deželnobrambene poveljstva, kjer ga je sprejel general kavalrije Dankl in njegov izkušeni štab, nato je šel med veselimi vzklikami množice skozi bogato

Usaka mati

Detker-Pudding

iz dra. Detker pudding-praška za 20. vinarjev.
Veselje je videti, kako vživajo otroci vsake starosti tak Detker - pudding mistek in z isivergo do zadnjega ostanka. Za otroke ni boljšega redilnega sredstva.

okrašene ceste na deželnobrambno poveljstvo, kjer si je dal poročati podrobno o zadnjih dogodkih na fronti. Po obedu se je peljal nadvojvoda k hrabrim braniteljem Stifierskega sedla, ki se tako uspešno upirajo potuhnjenemu sovražniku na višinah nad 3000 metrov. Drugi dan se je mogel armadni vrhovni poveljnik po maši, katero je celebriral vojaški škof, prepričati o izvrstnosti obrambnih naprav v tonalskem ozemlju in izreči hrabrim braniteljem tega odseka svojo najvišjo pohvalo. Nič manj niso bili razveseljivi vtiski, ki jih je dobila Njegova c. in k. Visocost v okolišu Rive, kjer sovražnik kljub svoji premoči istotako ne more doseči uspehov. Po posebno svečanem sprejemu v Trientu, mogočni utrdbi jugozapadne fronte, je šel nadvojvoda na neko višino, ki mu nudi izborni pregled planot Lavaronske, Folgarije in doline Brenta. Tudi tušaj je bila prilika, prepričati se o trdnosti pozicije naših tirolskih obmejnih braniteljev. Drugi dan je posetil dolino Fasso in Flejmzensko dolino. S sedla Pordoj je mogel nadvojvoda opazovati brezuspešne napore sovražnika za tolkokrat imenovani Col di Lana, za katerega se bijejo vroči boji, pa je trdno v naših rokah, in mogel dobiti zagotovilo, da tudi v tem, tako vrlo branjenem ozemlju izredne pokrajinske lepote je brezuspešen naval sovražnega valovja. Drugi dan je inšpiciral nadvojvoda naše pozicije v Sekstenskih Dolomitih in je čestital pogumnim braniteljem tega bajnega sveta na njihovem uspehu. Poln najboljših vtiskov je odšel nadvojvoda v bivališče poveljstva južnozapadne fronte kjer mu je poročal njegov brat generaloberst nadvojvoda Eger. Podrobno o situaciji na ostalih delih zveste straže ob italijskih mejah. Ko se je tam pomudil malo časa, je odpotoval nadvojvoda na Dunaj, kjer je poročal Najvišemu vojnemu gospodarju o svojih na Tirolskem dobljenih vzvišenih vtiskih, nakar je odpotoval še isti večer nazaj v bivališče armadnega vrhovnega poveljstva.

Fellerjev dobro učinkujoči, oživljajoči rastlinski esencni fluid z zn.

12 steklenic franko 6 kron. 24 steklenic franko 10 kron 60 vin. Lekarnar E. V. Feller, Stubiča, Elza-Irg stev. 241 (Hrvatsko). Fellerjeva milo odvajajoče, želodec okrepajoče Rhabarbara kroglice z zn. "Elsa-kroglice", 6 škaljic franko 4 krone 40 vin, 12 steklenic franko 8 kron 40 vin.

Čes. 100.000 zahvalnih pisem in zdravniških priporedil. — Dva staro-priznana neobhodno potrebna domača sredstva. Naj se ne vzame nobenih manjvrednih posnemanj.

Nemški cesar na Dunaju.

V pondeljek obiskal je nemški cesar našega vladarja v Schönbrunnu pri Dunaju. Obisk, ki je prišel popolnoma nenadoma, ima gotovo velik pomen tudi z ozirom na vojne in politične dogodke, o katerih zadaj se pa zdaj še ne more očitno govoriti. O obisku se je podalo uradno poročilo, kateremu naj posnemamo sledeče točke:

K.-B. Dunaj, 29. novembra. Nemški cesar je danes dopoldne na Dunaju došpel. Strogo intimen in čisto oseben je obisk, ki ga je napravil cesar Viljem danes cesarju Francu Jožefu v Schönbrunnu. Vse sprejeme slavnosti se je moralno na željo cesarja Viljema opustiti in tako je nosil poset tudi na zunaj čisto oseben značaj. Kolodvor Penzing bil je bogato okrašen. Penzing in Hitzing ter sosedni deli mesta bili so slavnostno

okrašeni in povsod je prebivalstvo, ko se je čelo vest, zastave v barvah zaveznih držav razobesilo. Prostor pred kolodvorom in k Schönbrunnu vodeče ceste so bile vključi mrzlemu a lepemu vremenu od velike množice ljudstva napolnjene. Kmalu po 10. uri so se privozile oficijelne osebnosti. Protiv 11. pripreljali sta se nadvojvodi Franc Salvator in Karl Štefan. Par minut pred 11. uro došpel je kot zastopnik cesarja nadvojvoda prestolonaslednik Karl Franc Jožef. Točno ob 11. uri pridržal je vlak v kolodvor. Cesar Viljem, ki je nosil vojno uniformo pruskega feldmaršala, zapustil je hitro cesarski voz in hotel k prestolonasledniku kot zastopniku cesarja ter ga pozdravil na najprisrenejši način s poljubom in roko. Prizor toplega pozdrava je vplivala globoko na vse navzoče in kdo ni mogel priti vtis o zgodovinskem trenutku. Pozdravi so trajali četrte ure. Na desni strani prestolonaslednika stopil je potem nemški cesar skozi salon pred kolodvorsko poslopje. Vriskajoči klic brez primere pozdravil je cesarskega gosta in mu je povedal, kako je njegov prihod na Dunaj srca razveselil. Tako iškreno in tako entuziastično nabolše nikdar tuji vladar na Dunaju pozdravljen. Pod veselimi klici mnogice sedla sta potem cesar Viljem in nadvojvoda Karl Franc Jožef v pripravljeni cesarski avtomobil in se paljala, spremljena od navdušenih "hoch" in "burra" klicev tisočere zbrane mnogice v Schönbrunn. Ob pol 12. uri dosegla sta v Schönbrunn. Ob modrih stopnicah vstavil je voz. Tu je šel cesar Franc Jožef v galavuniformi pruskega generalfeldmaršala svojemu odličnemu gostu nasproti. Oba cesarja, ki se od začetka vojne še nista videla, sta bila sta globoka ginjena in sta se prisrčno poljubovala ter roke stiskala. Potem sta se podala, že v pogovoru, če veliko galerijo in sobo Marije Terezije mimo gardneg spalirja v salon nemškega cesarja. Po kratkem pogovoru pustilo se je nemškega cesarja nekaj časa za počitek samega. Ob 12. uri vršil se je zanj utrk, katerega sta se udeležila le cesarja in nadvojvoda Karl Franc Jožef.

K.-B. Dunaj, 29. novembra. Nemški cesar odpotoval je po prirščenem posloviljenju od cesarja Francu Jožefu v Schönbrunnskem gradu ob 7. uri 10 minut od kolodvora v Penzingu. Cesarja je spremljal prestolonaslednik nadvojvoda Karl Franc Jožef do kolodvora, kjer sta se cesar in prestolonaslednik prirščno poslovila. Ko je vlak že bil v gibanku, je prestolonaslednik pozdravil cesarja, ki je stal ob oknu salonskega voza, s salutiranjem.

Cepljenje proti koleri.

Iz tozadevne spomenice, ki jo je izdal ministerstvo za notranje zadeve, priobčimo naslednje točke:

Kali kolera (kolera bacili) pridejo skozi ustva naše telo Umazane roke, onesnaženi predmeti (živila) posredujejo vstop bacilov v človeški organizem. Skrbna telesna snaga, predvsem v občevanju z na koleri obolelimi ter osebna previdnost nam zagotavlja varnost pred okuženjem, če ni kakih posebno neugodnih zunanjih okoliščin. Ta osebna previdnost zahteva med drugim, da in opuščam celo kuhania jedila, če niso zavorovana pred okuženjem, n. pr. po muha.

Ako je ebeeno varovanje nemogoče, zlasti če je osebno negovanje snage otežkočeno ali celo neizvedljivo, ako manjka potrebnih splošnih zdravstvenih naprav (oskrbe z dobro vodo, brezhibnega odstranjevanja odpadkov itd.), in odpovejo varnostne in zatiralne odredbe proti koleri (pravočasna naznanitev, izolacija, desinfekcija itd.), takrat zamore priti v poštven cepljenje proti koleri. Pri takih izrednih razmerah, n. p. na bojnem polju, ali ako nastopa obolenje v številnih slučajih, ki niso nastali potom kontaktne infekcije (občevanje z na koleri obolelimi), bo torej misliti na cepljenje.

Ako so dani navedeni predpogoji, priporoča se varnostno cepljenje proti koleri zlasti osebam, ki imajo po poklicu stalno opraviti z na koleri obolelimi bolniki.

V nobenem slučaju pa ne more nadomestiti to cepljenje preizkušenih brezpogojno potrebnih varnostnih in zatiralnih naprav. Le-te se morajo vsikdar, tedaj tudi če se je vršilo cepljenje, strogo in natančno izvrševati.

Cepljenje se izvrši tako, da se dvakrat v presledku 5–6 dni strogo aseptično obrizga 1 cl³ cepiva pod kožo.

Kot posledice se opažajo po injekciji čestokrat neznatne bolečine, nadalje rdečica in otekina na injekcijskem mestu, včasih glavobol in zvišanje telesne topline do 38° C. Te posledice izgrevajo po enem ali dveh dneh. Prav redkожrat se opažajo tudi neznačni, kratkotrajni želodčni ali črevesni pojavi.

Pri nepovoljnem zdravstvenem stanju (predvsem pri vnetju ledvic, pri nosečnosti) naj se cepljenje opusti.

Varnostni učinek cepljenja ne nastopi takoj, marveč šele po nekaterih dneh in traja več mesecov.

To varnostno cepljenje proti koleri se marveč javlja osobito v tem, da manj cepljenih oboli in umrje kakor pa takih, ki niso bili cepljeni. Zdi se tudi, da je bolezen pri cepljenih mnogo lažja.

Ker se ravno lahka obolenja lažje prezrejeti tako pospešujejo razširjanje, mora tudi vsaki cepljenec strogo izpolnjevati vse predpise v obrambo kolere. Paziti ima torej na zdravstveno stanje, takoj poklicati zdravnika ter naznaniti vsak sumljivi, če tudi sebi maleantni slučaj obolenja. Nikdo ne se ne da v zaupanja na varnostni učinek cepljenja zapeljati, da bi zarezal prepotrebne obrambne predpise proti koleri.

Ako traja po cepljenju nastopiva boleča otklina s trajno mrzlico čez dva dni ali ako se vsled cepljenja pojavijo kaka druga boleznska znamenja, treba je to takoj naznaniti pristojni politični oblasti, ki potem uvede potrebne pozivede.

Kuropatkin.

Pariški "Matin" poroča, da se je imenoval general Kuropatkin za vrhovnega poveljnika obeh ruskih bojnih čet, ki bodejo nastopale proti Bolgariji. Prinašamo sliko Kuropatkina, ki je danes 67 let star. Kakor znano, bil je tudi poveljnik ruske mandžurske armade v boju proti

Kuropatkin

Japonski. Bil je takrat večkrat poražen in pred vojno sodnjo obsojen. Zdaj se mu hoče poveriti poveljstvo zoper Bolgare; pa posebnega strahu nima nikdo pred njim, — žel bode na Balkanu iste favorike, kakor jih je žel v Mandžuriji . . .

Razno.

Pozor špeharji! Občinski svet ptujski je sklenil, da se vršijo špeharski sejmi v Ptiju zopet vsaki petek. Opozarjam špeharje nato in upamo, da se bodejo živahnno udeleževali teh sejmov.

Vozniki, ki bi vozili drva, naj se čimpreje oglasijo pri okrajnemu zastopu v Ptiju.

Zanimive številke. Na vse izgovore dražilcev živiljskih sredstev bilo bi vedno le eno vprašati: zakaj je na Nemškem vkljub vojni vse toliko ceneje, ko je vendar Nemčija industrijska, Avstrija pa izrecno agrarna, kmetijska dežela? . . . Zanimive so n.